

АНАЛИЗА БИЛАНСА

Додатак „Народном Благостању“

БРОЈ 42

БЕОГРАД, 17. ОКТОБАР 1936.

ГОДИНА VIII

Садржај:

Privilegovano izvozno a. d., Beograd

Интерконтинентално & Каро и Јелинек, југославенско транспортно д. д., Загреб

PRIVILEGOVANO IZVOZNO A. D., BEOGRAD

U našim ranijim analizama prikazali smo vrlo opširno istoriju osnivanja, prilike koje su prethodile samom osnivanju »Prizad«-a, njegovu zakonsku i finansijsku osnovu, poslovnu organizaciju kao i rad u toku prvih pet godina. Zbog toga ćemo se sada ograničiti na kratku rekapitulaciju. Društvena firma je protokolisana 15 maja 1930 godine. Statutom glavnica je bila podeljena na dva kola od po 15 miliona. Prvo kolo je vrlo brzo uplaćeno: država je preuzela 12.587 akcija od po hiljadu dinara, privatni privrednici 1663 komada, a zadružni savezi 750 komada. Već u toku prve poslovne godine bila je raspisana i emisija drugog kola akcija, ali ona nije uspela. S druge strane, u međuvremenu su se promenile i prilike, pa se smatralo da povišenje glavnice na 30 miliona nije više ni potrebno. Zbog toga je zbor akcionara, koji se održao 14 novembra 1932 god., odlučio da se uplaćeni deo druge emisije u iznosu od 515 hiljada dinara vrati akcionarima, sa dodatkom 8% kamate.

U toku prve godine svog rada »Prizad« se bavio uglavnom izvozom tri artikla: pšenice, kukuruza i vina. Pri tome se prvenstveno mislilo na praktičnu primenu mnogo preporučivanog državnog intervencionizma i na koncentraciju izvoza, u cilju obezbeđenja što većih cena za proizvođače. Posle završetka prve poslovne godine država je monopolisala svu trgovinu pšenicom, a izvršenje je povereno »Prizadu«, koji je na taj način pretvoren u 100% agenta države za organizaciju žitnog režima. Razume se da je u vezi s tim aktivnost za sopstveni račun morala gotovo sasvim prestati. U leto 1932 godine ukinut je monopol trgovine pšenicom, pa su tražena nova polja rada, koja su imala da posluže kao naknada za ukinuti žitni režim i mlinski režim. Vinsko odeljenje je postojalo još ranije. Početkom 1933 osnovan je Zavod za izvoz opijuma kao odeljenje »Prizada«. Osnovano je i odeljenje za izvoz voća, kožarsko odeljenje i odeljenje za trgovinu raznim poljoprivrednim proizvodima (pasulj, šljive, orasi itd.). Nije napuštena ni trgovina žitom, ali se sada u stvari radi samo o izvozu po pojedinim preferencijalima. U prošloj godini proširen je rad Prizada i na intervencije na tržištu za uljarice.

Iako je u toku prošle poslovne godine poslovanje bilo znatno slabije nego u 1934/35, ipak se mora konstatovati da je »Prizad« i u svojoj šestoj poslovnoj godini sa puno uspeha vršio namenjeni mu zadatak na održavanju cena poljoprivrednih proizvoda. Neobično prisna bila je i njegova saradnja sa proizvođačima i zadrugarstvom. Inače, njegov rad u prošloj godini još jednom je dokazao da je »Prizad« postao neophodan organ za izvođenje naše ekonomske politike, a naročito za izvođenje preferencijala i podelu odnosne koristi među proizvođače.

Poslovna godina koja je predmet sadašnje analize trajala je od 1 jula 1935 do 30 juna 1936 godine, a glavna skup-

ština koja je odobrila završne račune i primila izveštaj uprave održana je 3 oktobra ove godine. Izveštaj uprave, koji predstavlja čitavu studiju, podeljen je na opšti i specijalni deo. U opštem delu izložene su privredne prilike a naročito prilike poljoprivrede u svetu i u našoj zemlji. U drugom delu, koji se odnosi na rad samog »Prizada«, prikazani su detaljno i neobično iskreno svi poslovi kojima se društvo bavilo u toku prošle godine.

Posao sa pšenicom. — Po prirodi poslova, najvažnija grana »Prizadovog« rada imala bi da bude posao sa žitaricama. Njegova intervencija na domaćem žitnom tržištu mora da računa sa tri osnovna elementa: sa izvoznim viškom, sa svetskim cenama i povlašćenim kontingentima koje uživamo na osnovi trgovinskih ugovora. Pred žetvu 1935 godine prognoze izvoznog viška pšenice kretale su se od 15 do 28 hiljada vagona, a ni perspektive razvoja svetskih cena nisu bile povoljne. Situacija je izgledala tim nepovoljnija, što se nije moglo računati s izvesnošću ni s izvoznim kontingentima koji su nam odobreni. Austrijski izvozni kontingent od 5 hiljada vagona već nekoliko godina nema nikakve praktične vrednosti, jer je carinska povlastica koju nam daje Austrija sasvim nedovoljna. Za Nemačku za 1935/36 godinu nismo uopšte imali pšenični kontingent. Moglo se jedino računati s čehoslovačkim kontingentom od 10 hiljada vagona, ali je i tu postojala velika neizvesnost u pogledu rokova isporuke. Početna otkupna cena za pšenicu Tisa I utvrđena je sa 126 dinara, a za ostale vrste srazmerno.

Početak kampanje bio je obeležen brzim tempom ponude. U julu 1935 »Prizad« je kupio za 59.5% više pšenice nego u istom mesecu 1934 godine. Međutim, već u avgustu 1935 priliv robe se usporava, a u septembru pijačne cene su iznad Prizadovih, tako da prestaje i potreba njegove intervencije. U maju 1936 »Prizad« opet mora da interveniše i održava cene na bazi šlep Tisa 140 dinara. Prvog juna 1936 intervencija je obustavljena i cene padaju na 125 dinara po kvintalu baza šlep Tisa. Prema tome, intervencija »Prizada« u prošloj poslovnoj godini sastojala se iz dva perioda: jesenjeg i prolejnog. U jesenjem periodu kupljen je 3091 vagon pšenice. Izvoz nije bio potreban, pa je najveći deo (3 hiljade vagona) prodat Ministarstvu vojske i mornarice. U maju 1936 kupljeno je 1990 vagona. Od toga je 1660 vagona, što predstavlja u stvari celi prošlogodišnji izvozni višak, izvezeno preko Braile za kontinent, jer se ni ova roba nije mogla izvesti na račun kontingenta u Čehoslovačku, pošto je ona raspolagala velikim starim zalihama.

Kao što se vidi, prošlogodišnji izvozni višak pšenice bio je tako neznan, da bi se moglo pomisliti da je intervencija »Prizada« u prošloj godini bila nepotrebna. Međutim, na početku kampanje ponuda robe je bila tako velika, a razvitak prilika je igledao tako nepovoljan, da je lako moglo doći do brzog izvoza. Zasluga je intervencije »Prizada«, da

smo izbegli izvoz robe uz niske i docniji neizbežni uvoz uz visoke cene.

Rad sa kukuruzom. — Prinos prošlogišnje berbe kukuruza bio je slab, pa su i domaće cene bile gotovo stalno iznad izvoznog pariteta. Od početka oktobra 1935 do kraja 1936 izvezli smo svega 6344 vagona kukuruza. Od toga otpada na izvoz »Prizada« samo 50 vagona. To znači da nismo mogli u celini realizovati ni povlašćene kontingente. Inače Prizadov rad kukuruzom u prošloj godini bio je, uglavnom, ograničen na nabavku i isporuku robe našim pasivnim krajevima. Celokupni Prizadov promet kukuruzom u prošloj poslovnoj godini iznosio je 2993 vagona.

Rad sa pasuljom. — I rod pasulja je bio slab, tako da smo imali i minimalan izvozni višak. »Prizad« je izvezao svega 15 hilj. kg. pasulja u Italiju i 195 hiljada kg. u Nemačku.

U odnosu na prethodnu godinu poslovanje Prizadovog odeljenja za žito je znatno smanjeno. Dok je u 1934/35 kupljeno 19.430 vagona robe, u 1935/36 je nabavljeno samo 7780 vagona.

Uljarice. — 14 juna 1936 objavljena je Uredba o snabdevanju industrije semenskog ulja uljanim semenom. Staranja i kontrola nad njenim izvršenjem povereni su »Prizadu«, koji je već krajem 1935/36 poslovne godine pristupio organizaciji za izvršenje intervencionog posla u tom artiklu. Sam posao počeo se vršiti tek po isteku prošle poslovne godine.

Rad sa suvom šljivom. — Izvozni višak suvih šljiva u 1935/36 bio je 1015 vagona (prema 2100 vagona u 1934/35). Od toga je izvezeno u Nemačku 347 vagona (u 1934/35 godini 1060), u Čehoslovačku 332 (550), u Mađarsku 43, u Italiju 40 (125), a u ostale zemlje 31 vagon. Prizad je u tom izvozu učestvovao sa oko 390 vagona (u Nemačku i Italiju), a ostatak su izvezli privatni izvoznici, ali su za svu robu na našem tržištu bile merodavne Prizadove cene. One su iznosile prosečno dinara 550.— za garnituru paritet Valjevo, dok je paritetna kalifornijska cena bila za oko 50% manja od naše. Uprava »Prizada« konstatuje u svom izveštaju da su se prošle godine, posle pauze od više godina, na nemačkom tržištu naše šljive mogle prodati etivirane u originalnim sanducima. Etiviranjem je poboljšan njihov kvalitet. Na taj način su, i pored slabog roda, naše etivaže bile znatno više zaposlene nego u toku ranijih godina, u kojima je inače proizvodnja šljiva bila veća. Na jednoj od poslednjih sednica poslovni odbor »Prizada« je rešio da stavi na raspoloženje 1 i po milion dinara seljacima kao svoju pomoć za podizanje modernih sušnica za šljive.

Rad sa pekmezom. — »Prizad« je intervenisao i na domaćem tržištu pekmeza, koristeći se mogućnošću koja nam je bila pružena kontingentom pekmeza za Nemačku od 100 vagona. U glaynoj sezoni »Prizad« je uspevao da drži cenu pekmeza na din 425.— za 100 kg. paritet Kragujevac. Međutim, kako je proizvodnja bila za oko 50 vagona veća od mogućnosti povoljnog plasmana, i cene su docnije nešto opustile. Ceo višak je ipak izvezan, i to u Nemačku 150 vagona, mesto ugovorenih 100 vagona, a u druge zemlje oko 100 vagona. Za prodati višak od 50 vagona u Nemačku cena pekmeza se morala sniziti na 360 dinara za 100 kg.

Izvoz jabuka i grožda u Nemačku. — Pošto nam nije konvenirao izvoz pakovanih jabuka u velikim sanducima, za koji nam je Nemačka odobrila znatniji kontingent, po predlogu »Prizada« tražili smo od Nemačke da nam odobri da izvezemo 1100 vagona jabuka u rasutom stanju, s tim da nam se u zamenu kontingent pakovanih jabuka snizi na 100 vagona. Taj korak se pokazao koristan: od kontingenta pakovanih jabuka nije iskorišćeno ništa, dok je roba u rasutom stanju izvezena u celini. Za izvoz jabuka »Prizad« je podelio na ime premija 691 hiljadu dinara. I izvoz grožda u Nemačku povećan je sa 75 vagona u 1934/35 na 125 vagona

u 1935/36. U ostale zemlje izvezeno je prošle godine 396 vagona grožda. Na ime premija »Prizad« je dao 391 hiljadu dinara, što je takođe povoljno uticalo na izvoz grožda.

Obim posla Prizadovog odeljenja za voće za vlastiti račun porastao je u 1935/36 na 545 vagona prema 500 vagona u 1934/35. Poslovanje ovog odeljenja potpuno je zadovoljilo privredne interese zemlje. Treba spomenuti da je »Prizad« prošle godine osnovao i naročiti fond za unapređenje našeg voćarstva, kome je za početak obezbeđena suma od 3 miliona dinara.

Posao sa opiumom. — Otkup opiuma vršen je kao i ranijih godina, ali je otkupna cena smanjena od 25 na 20 dinara po jedinici morfina. Otkupljeno je 72,85 hiljada kg opiuma za 14,86 miliona dinara (prema 53,6 hiljada kg. za 14,36 miliona dinara u 1934/35). Prodaju opiuma, u smislu jugoslovensko-turske konvencije, vršio je zajednički prodajni biro u Carigradu. On je prodao 19.345 kg. morfina, od čega otpada na jugoslovenski opium 5.552 kg., a na turski 13.793 kg. Po konvenciji naša roba treba da učestvuje u prodajama sa 25%, a stvarno je učestvovala sa 28,7%. Do prekoračenja je došlo zbog toga, što se na američkoj pijaci traži isključivo naša roba zbog veće sadržine morfina. Prodajne cene opiumu kretale su se oko 115 francuskih franka po kg. cif Njujork, na bazi 12% morfina u kg. Prodaja je tekla povoljno. Ipak su »Prizadovi« raspoloživi stokovi u porastu. Oni su iznosili:

30-VI-1934	9.054,6 kg.
30-VI-1935	48.864,6 »
30-VI-1936	61.929,8 »

Ovo stalno povećavanje stokova pretstavlja ozbiljan rizik. Zbog toga će se morati pristupiti ograničavanju proizvodnje, jer je u protivnom slučaju srozavanje cena neizbežno.

Na prodaji opiuma u prošloj godini »Prizad« je postigao bruto zaradu od 5,2 miliona dinara. Kad se od toga oduzmu režijski troškovi od 1,6 miliona, ostaje čista zarada od 3 miliona 603 hiljade dinara. Ovaj iznos je u celosti rezervisan za eventualne buduće gubitke u poslu s opiumom. S obzirom na opasnost od automatskog gomilanja stokova, ovaj postupak »Prizada« može se samo pohvaliti. Inače, treba spomenuti da je »Prizad« pristupio reorganizaciji svojih ustanova za otkup opiuma u cilju izbegavanja zloupotreba i zaštite proizvođača.

Rezultat rada pojedinih odeljenja pokazuje nam sledeća tablica (u hiljadama kg. odnosno u hiljadama dinara):

Vrsta robe	Zalihe i kupovine		Prodaja i zaliha		Zarada
	kg.	din.	din.	din.	
Pšenica	47.545	64.478	68.627	4.149	
Kukuruz	29.932	30.515	31.642	1.127	
Pasulj	210	669	753	84	
Brašno i ječam	97	198	207	8	
Šljive	3.953	22.746	22.874	127	
Pekmez	1.504	6.089	6.316	227	
Morfin	13.75	31.926	37.130	1.601*)	
Ukupno	156.621	167.549	167.549	7.323	

Prošlu poslovnu godinu karakteriše znatno smanjenje obima posla, koje je u vezi sa slabim radom i slabim izvoznim mogućnostima. Dok su kupovine društva u 1934/35 iznosile preko 21.000 vagona razne robe u vrednosti od oko 300 miliona dinara, u toku prošle poslovne godine je nabavljeno samo oko 8.000 vagona robe u vrednosti od oko 140 miliona dinara. Ovim se ciframa ipak ne može sasvim meriti značaj »Prizada«. Njegov prošlogodišnji uspešni intervencionistički rad je bio ograničen na izvesna kraća vre-

*) Po odbitku izdvojene rezerve za eventualne buduće gubitke.

menska razdoblja, ali — suprotno ranijim skupim eksperimentima — nije zahtevao ni najmanju žrtvu sa strane državne kase.

Finansiranje poslova. — Potrebni krediti otvoreni su »Prizadu« kod Narodne banke, Poštanske štedionice i Državne hipotekarne banke u ukupnom iznosu od 190 miliona dinara. S obzirom na manji obim posla »Prizad« nije ni iskoristio ceo kredit koji mu je otvoren. Inače kreditima privatnih banaka u toku prošle godine »Prizad« se nije uopšte služio, iako su mu bili nudeni.

Završni računi »Prizada« za 4 poslednje godine pružaju sledeću vrlo interesantnu sliku:

Račun izravnjanja				
Aktiva	1932/33	1933/34	1934/35	1935/36
		u hiljadama dinara		
Blagajna	519	573	672	1.758
Nar. bka, Hip. i Pošt.	500	1.998	—	—
Bonovi Min. fin.	—	161	8.000	44.130
Klirinški čekovi	—	—	—	143
Roba:				
Opium	342	3.338	16.386	14.420
Pšenica	—	6.519	—	—
Kukuruz	148	7.440	402	—
Kože	3.421	5.502	515	—
Vino	1.512	213	—	—
Šljive	—	484	—	214
Pasulj i razno	741	—	—	—
Ukupno	6.165	23.497	17.303	14.634
Dužnici:				
Domaći	27.666	37.561	25.853	—
Strani komitenti	3.082	28.535	20.938	—
Sumnj. potraž.	—	—	8.988	—
Banke	—	—	—	4.855
Ostali dužnici	—	—	—	47.151
Ukupno	30.729	66.096	55.780	52.006
Nameštaj	567	324	643	682
Dužn. za preferencijal	—	—	28.948	3.192
Opium i dobavljači	17.394	1.299	—	—
Filijale	—	1.459	—	—
Prenosne stavke	—	—	1.638	2.276
Kaucije, ostave itd.	18.781	112.598	149.911	136.027
Pasiva				
Glavnica	15.000	15.000	15.000	15.000
Fondovi:				
Min. trgovine	10.439	—	—	—
Min. poljopr.	40	40	40	40
Za intervenciju	—	—	—	25.591
Za voćarstvo	—	—	—	3.000
Za izv. opiuma	949	758	371	12
Rezervni fond	54	46	46	57
Penzioni fond	—	8	8	8
Ukupno:	11.482	852	465	28.708
Rezerve:				
za ev. gub. na opiumu	—	—	—	3.603
za otp. sum. potr.	—	—	10.809	8.753
za otp. sum. p. Ž. R.	—	—	2.976	2.973
Ukupno:	—	—	13.785	15.329
Poverioci:				
Banke	1.317	43.540	33.005	37.447
Odelj. žita-države	3.047	—	758	—
Min. finansija	—	—	—	2.013
Opium-zavod	5.389	—	1.093	—
Žit. odelj.	—	—	1.785	—

Str. koresp.	969	3.661	—	—
Dom. tek. rač.	6.398	26.094	—	—
Ostali poverioci	—	—	—	1.195
Ukupno:	17.199	73.295	36.641	40.655
Men. akcepti	12.000	4.000	18.000	15.000
Preferencijal	—	—	28.948	3.192
Dividenda	—	11	11	—
Pren. stavke	—	2.199	—	629
Dobit	320	49	134	308
Zbir bil. bez kauc.	55.876	95.407	112.984	118.822

Zbir bilansa u 1935/36 iznosi 118,9 miliona prema 112,9 miliona u prethodnoj godini. Ako posmatramo najpre pasivu, vidimo da je glavnica ostala nepromenjena sa 15 miliona, ali su fondovi znatno porasli, sa 465 hiljada u 1934/35 na 28,7 miliona u 1935/36. Doduše, fond za izvoz opiuma se gotovo istopio, ali su obrazovana dva nova fonda: već spomenuti fond za unapređenje voćarstva od 3 miliona i fond za intervenciju od 25,59 miliona dinara. Ovi fondovi su nastali na taj način što je društvo naplatilo na ime starih nenaplaćenih kao i ovogodišnjih preferencijala 40 miliona 648 hiljada dinara. Od tog iznosa upotrebljeno je za intervencione ciljeve i isplatu premija 12 miliona 57 hiljada, a iz ostatka su formirana pomenuta dva fonda. Još nenaplaćeni preferencijali iznose 3,19 miliona.

Poverioci su porasli sa 36,6 na 40,6 miliona, a menični akcepti su smanjeni za 3 miliona dinara, sa 18 na 15 miliona.

Zalihe robe u aktivi u 1935/36 iskazane su sa 14,63 miliona prema 17,3 miliona u prethodnoj godini. Najveći deo ovog iznosa (14,42 miliona) otpada na neprodati opium. Zaliha šljiva iskazana je sa 214 hiljada dinara. Sva ostala roba je rasprodana.

Svi dužnici iznose 52 miliona i manji su za 3,78 miliona nego u prethodnoj godini. S obzirom na to što je za sumnjiva potraživanja rezervisan u pasivi iznos od 11,73 miliona, stvarno iskazana vrednost dužnika ne prelazi 40 miliona dinara. Treba uzeti u obzir da se među dužnicima nalaze i »banke« koje su iskazane sa 4,85 miliona dinara.

Bonovi Ministarstva finansija, koji predstavljaju uslovno likvidnu gotovinu, porasli su sa 8 miliona u 1934/35 na 44,13 miliona u 1935/36. Inače, Prizad je za ove bonove liferovao robu za vojsku, kao i za ishranu pasivnih krajeva.

Račun gubitka i dobitka				
Rashodi	1932/33	1933/34	1934/35	1935/36
	u hiljadama dinara			
Plate	1.497	1.542	2.807	2.449
Upr. i adm. troškovi	—	574	1.182	844
Režijski troškovi	383	490	2.234	1.248
Filijale	—	1.224	—	—
Kamate	—	90	5.786	2.857
Otpisi	241	8.239	2.663	128
Dobitak	320	49	134	308
Prihodi				
Zarada na robi i ost. prih.	2.441	1.769	14.366	7.341
Carigr. op. fond	—	—	119	—
Fond org. opiuma	—	—	267	359
Fond Min. trgovine	—	10.439	—	—
Prenos dobitka	—	—	49	134
Zbir prihoda ili rashoda	2.441	12.208	14.801	7.834

Svi su rashodi u odnosu na prethodnu godinu smanjeni, i to kamate za preko 50%, režijski troškovi za 44,1%, upravni i administrativni troškovi za 28,6% i plate za 12,6%. Pad je ipak manji od smanjenja obrta. Zbog toga su svi troškovi, ako ih svedemo na promet, u stvari porasli. To je i razumljivo, jer je »Prizad« ureden za daleko veće obrte od prošlogodišnjeg, pa u iznimno slabim godinama niti može niti sme da rasturuje svoju organizaciju i da smanjuje svoj

aparatus, jer mora voditi računa i o budućim jačim poslovnim godinama.

Bruto-zarada na robu iznosi 7,34 miliona prema 14,8 miliona u prethodnoj godini. Čisti dobitak je 174 hiljade, a sa prenosom iz 1934/35 godine 308 hiljada. Ovaj dobitak je iskazan nakon otpisa kursnih razlika od oko 4 miliona, nastalih pri likvidaciji klirinških potraživanja iz nemačkog i talijanskog kliringa, i posle restitucije troškova oko intervencije na tržištu iz preferencijala.

Iz završnih računa se jasno vidi, da je faza većitog eksperimentisanja završena. »Prizad« je ušao u fazu svog punog unutrašnjeg sređivanja. Posle otpisa velikih gubitaka i dubioza u toku ranijih godina, danas je stanje »Prizada« odlično. Velike rezerve kojima on sada raspolaže pružaju mogućnost za njegovo efikasno funkcionisanje.

U upravi društva nalaze se sledeća g. g.: Milan Novaković kao predsednik; d-r Sava Obradović kao potpredsednik; inž. Sreten Vukašinić, Zaharije Starčević, d-r Stjepan Poštić, d-r August Pavletić, Bećir Đonlagić, Milija Pavlović, Voja Petković i Jože Basaj, kao članovi. U nadzornom odboru su g. g.: d-r Milutin Bošković, Dimitrije Krsmanović, Đoko Perin, Milan Pavlović i d-r Havliček. Generalni direktor je g. Edo Marković, a komesar g. d-r Boško Mašić.

ИНТЕРКОНТИНЕНТАЛЕ & КАРО И ЈЕЛИНЕК, ЈУГОСЛАВЕНСКО ТРАНСПОРТНО Д. Д., ЗАГРЕБ

Отпремање робе, нарочито за иностранство, је посао који изискује стручну спрему. Обичан трговац па и веће извозничко предузеће нема могућности да стално прати промене железничких тарифа и услова под којима бродарска предузећа врше превоз робе. Исто се може рећи и у погледу разних необично компликованих царинских, трошаринских и полицијских прописа који важе за различите врсте робе, нарочито при прелазу државних граница. Међутим, без детаљног познавања свега тога немогућа је тачна калкулација подвозних трошкова и тачно предвиђање времена кад ће роба стићи примаоцу. Због тога су међународна транспортна предузећа необично важна за развитак спољне трговине, поготово у моментима као што су садашњи, кад међународна трговина наилази на толике препреке.

Код нас има већи број таквих транспортних предузећа. Али су за нашу спољну трговину најважнија она која имају разграђену мрежу филијала, афилијација или пословних пријатеља. Извозници не воле да раде са више транспортних предузећа, већ дају предност ономе које има најраширенију пословну организацију, јер ће тако моћи да буду најбоље послужени. Разуме се да је у вези с тим код транспортних предузећа знатно напредовала и идеја концентрације. Разна предузећа долазе у уже пословне везе, које често узимају облик потпуне фузије, нарочито ако се тиме могу смањити и режије. И код наших транспортних предузећа дошло је до спајања. Тако се и Каро и Јелинек, познато међународно отпремничко друштво, већ 1932 фузионисало са Интерконтинентале, југословенским транспортним и прометним друштвом. Седиште новог друштва је у Загребу, а филијале се налазе у Београду, Љубљани, Новом Саду, Марибору, Суботици и Сушаку, дакле у местима која су готово најважнија како за нашу извозну, тако и за увозну трговину. Интерконтинентале & Каро и Јелинек је, осим тога, у уским пословним везама са читавим низом угледних отпремничких предузећа у иностранству, тако да је у стању да чини велике услуге нашој трговини.

Биланси овог предузећа за четири последње године показују следећу слику:

Актива	1932.	1933.	1934.	1935.
	у хиљадама динара			
Благајна	123	83	77	82
Ефекти	69	62	56	50
Дужници	4.009	3.845	4.275	4.340
Инвентар	150	133	184	177
Губитак	186	—	—	—
Пренос губитка	—	186	—	—
Пасива				
Главница	2.500	2.500	2.500	2.500
Резерве	40	40	40	40
Повериоци	1.998	1.567	1.966	1.961
Добитак	—	203	87	148
Збир биланса	4.538	4.310	4.593	4.649

У структури биланса нема битних промена. Инвестиција нема. Постоји једино канцеларијски инвентар. То значи да се фирма у случају потребе служи јавним складиштима. „Дужници“ су главна позиција у активи. Обично се кредитира возарина, која се наплаћује од купца приликом предаје докумената. У односу на претходну годину дужници су у 1935 само незнатно већи. То би могло да значи да је ипословање у 1935 било само незнатно интензивније него у 1934 години.

Повериоци су остали готово непромењени. Иначе, треба напоменути, да властита средства подмирују око 60% прометног капитала, што је необично повољно. Главница Каро и Јелинек износила је првобитно 250 хиљада динара, али је после повишена на 1 милион динара. Главница Интерконтинентале је била 1,5 милиона динара. Тако је 1932 главница фузионисаног предузећа утврђена на 2 и по милиона динара, колико износи и данас.

Главне позиције рачуна губитка и добитка овако изгледају (у хиљадама динара):

Година	Приходи од шпедиције	Управни трошкови	Добитак	Губитак
1930	1.409	1.343	65	—
1931	1.363	1.303	63	—
1932	1.178	1.427	—	187
1933	1.492	1.289	203	—
1934	1.477	1.405	87	—
1935	1.570	1.422	148	—

Приходи од шпедиције, а то су главни приходи, износе у 1935 год. 1,57 милиона, односно за 100 хиљада динара више него у претходној години. Пораст прихода у прошлој години био би и знатнији, да пред крај године није обустављен промет са Италијом, због примене санкција. Иначе, приходи су били најслабији у 1932. Међутим, управо у тој години и спољна трговина је наилазила на највеће тешкоће.

У 1933 било је могуће снизити управне трошкове, али су се ови прошле поново попели на ранији ниво и у 1935 су готово једнаки као и у 1932 години.

Чисти доbitак износи 148 хиљада динара према 87 хиљада у 1934 и 203 хиљаде у 1933. Једино је 1932 година завршена са губитком.

У управи су господа: Артур Гвоздановић, Арнолд Фрис, Јаков Косер, Крешмир Бровет, Рихард Кевин-Липер, Лео Банет, Данило Картагин, Павле Алштетер, Жига Штајнер и Роберт Радо.